

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a jogi szakvizsgával rendelkező és személyesen eljáró felperesnek a dr. Papp Géza ügyvéd által képviselt Kamara alperes ellen kamarai ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. január 8. napján kelt 8.K.32.911/2009/2. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 3. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.32.911/2009/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Kamara 2005.F.121.(2004.V.14.) számú jogerős határozatában a felperest fegyelmi vétség elkövetése miatt 300.000 forint pénzbüntetéssel sújtotta. A felperes a kiszabott pénzbüntetést nem fizette meg, ezért a Kamara ellene végrehajtási eljárást kezdeményezett, amelynek során megállapítást nyert, hogy az elsőfokú határozat hiányos, mert az a teljesítési határidőt nem tartalmazza.

Erre figyelemmel a Kamara 2008. október 16-án - a korábbi elsőfokú határozattal egyező számon - az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.), valamint a kamarai fegyelmi eljárási szabályzat kifejezett rendelkezéseinek hiányában, analóg jogalkalmazással kiegészítő határozatot hozott és a pénzbírság megfizetésének határidejét 15 napban állapította meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2009. április 24. napján kelt 3/Üft/2107/2008. számú határozatában az elsőfokú határozatot eltérő indokolással helybenhagyta. Megállapította, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 9.§-a alapján alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 217.§ (1) bekezdés, 225.§ (6) bekezdése alapján lehetőség volt a fegyelmi határozat kiegészítésére függetlenül attól, hogy arra sem az Ütv.,

sem a Kamara Fegyelmi Eljárási Szabályzatáról szóló 1/2002.(II.25.) és a 3/1998.(VI.27.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) nem tartalmaz kifejezett rendelkezést.

A felperes keresetében a kamarai határozatok hatályon kívül helyezését kérte állítva, hogy az Ütv. 41.§ (1) bekezdése és a FESZ 14.§ (4) bekezdése alapján a cselekmény elkövetésétől számított három év elteltével fegyelmi eljárás lefolytatására, így érdemi határozat hozatalára nem volt lehetőség. Álláspontja szerint a Vht. és a Pp. rendelkezéseire való hivatkozás is megalapozatlan, mivel a fegyelmi eljárást az Ütv. és a FESZ rendelkezései szerint kell lefolytatni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a határozat kiegészítése nem jelentette a fegyelmi eljárás újbóli megindítását és a kiegészítés nem eredményezte a határozat rendelkező részének felperesre hátrányos megváltoztatását sem. Álláspontja szerint az Ütv. és a FESZ kifejezett rendelkezései hiányában is van mód a fegyelmi határozat kiegészítésére, a határozathozatal során elkövetett hibák korrigálására. Egyetértett azzal, hogy a Vht. 9.§-a alapján a Pp. 217.§ (1) és 225.§ (6) bekezdése alkalmazható volt, és ez alapján a határozat kiegészítését jogszerűnek minősítette.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet "megváltoztatását" és a kamarai határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Ütv. 41.§ (1) bekezdését és a FESZ 14.§ (4) bekezdését, mert a határozat kiegészítése érdekében a kamara az elévülési időn túl indított ellene fegyelmi eljárást és e jogsértést a bíróság nem állapította meg. Állította azt is, hogy téves a Vht. és a Pp. szabályai alkalmazhatóságának kimondása, mert a fegyelmi eljárást az Ütv. és a FESZ rendelkezései alapján kell lefolytatni. Hivatkozott arra is, hogy nem az elsőfokú, hanem a másodfokú kamarai határozatot kellett volna kiegészíteni, mivel az a végrehajtható döntés.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg, hogy a jogerősen lezárult fegyelmi eljárásban

meghozott, fegyelmi büntetést kiszabó határozat utólagos kiegészítésével az eljáró fegyelmi tanácsok nem sértették meg az elévülésre vonatkozó szabályokat, a jogerős ítélet nem ellentétes az Ütv. 41.§ (1) bekezdésével és a FESZ 14.§ (4) bekezdésével.

Az Ütv. 41.§ (1) bekezdése - és a FESZ 14.§ (4) bekezdése - szerint nem indítható fegyelmi eljárás, ha azt a kamara elnöke a fegyelmi vétségnek a tudomására jutásától számított 6 hónap alatt nem kezdeményezte, vagy a cselekmény befejezése óta 3 év eltelt. A fegyelmi eljárás során a kamara fegyelmi tanácsa azt vizsgálja, hogy a panaszolt ügyvéd az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegte-e, vagy tanúsított-e olyan, az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartást, mely alkalmas arra, hogy az az ügyvédi kar tekintélyét csorbítsa. A felperessel szemben a célzott vizsgálat, azaz a fegyelmi eljárás már jogerősen lezárult, a felperes marasztalására sor került. A korábban hozott fegyelmi határozat utóbb történő kiegészítésével a vétkesség megállapítása körében releváns tények, körülmények újbóli vizsgálatára nem került sor, azaz fegyelmi eljárás ellene ismételten nem indult, mely okból alapvetően téves a felperesnek az elévülési szabályok megsértésére való hivatkozása.

A Vht. 9.§-a szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket ez a törvény (Vht.) külön nem szabályoz, a Pp. és a végrehajtásáról szóló jogszabályok - a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel - megfelelően irányadók.

A fenti rendelkezés alapján azt tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Vht. 9.§-a szerint alkalmazandó a Pp. szabályai alapján lehetősége volt a fegyelmi tanácsnak a határozata kiegészítésére, mert a Vht. a végrehajtási eljárás során felmerülő és a Vht-ben nem szabályozott kérdésekben teszi lehetővé a Pp. rendelkezéseinek alkalmazását, ugyanakkor a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat tartalmazó Ütv. és FESZ nem ad ilyen tartalmú felhatalmazást.

Mindezek ellenére, helytálló az az ítéleti megállapítás, hogy az alperesnek (illetve a fegyelmi tanácsnak) lehetősége van arra, hogy a határozata hiányosságát megszüntesse, függetlenül attól, hogy arra sem az Ütv., sem a FESZ nem tartalmaz kifejezett rendelkezéseket. Fegyelmi ügyben ugyanis az Ütv. és a FESZ kizárólag az elévülési szabály felállításával fogalmaz meg eljárási korlátot, egyéb tekintetben nem. Jogszabályi és eljárási szabályzati rendelkezések hiányában az elvégzett korrekció törvényessége nem kifogásolható, a határozat kijavítását célzó eljárási cselekmény megtételének nincs akadálya, bár az kétségtelen, hogy az eljárások során felmerülő hibák kijavítását,

hiányosságok megszüntetését lehetővé tevő szabályozás egyértelmű megfogalmazása indokolt lenne.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati illeték viselésére.

A felülvizsgálati eljárásban alperesnek költsége nem merült fel, ezért a perköltség tekintetében a határozathozatalt mellőzte a Legfelsőbb Bíróság.

Budapest, 2011. február 2.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth